

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Sžf/55/2016
Identifikačné číslo spisu: 8015200661
Dátum vydania rozhodnutia: 14.06.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Elena Kováčová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:8015200661.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: SESO - spol. s r. o., Vranov nad Topľou, so sídlom Vranov nad Topľou, Budovateľská 29, zastúpeného advokátkou Mgr. Annou Angelovičovou, Prešov, Slánska 20/A proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, so sídlom Banská Bystrica, Lazovná 63 o preskúmanie zákonnosti rozhodnutí a postupu žalovaného zo dňa 17. apríla 2015 na základe žalôb, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove č. k. 5S/25/2015-62 zo dňa 16. decembra 2015 takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Prešove č. k. 5S/25/2015-62 zo dňa 16. decembra 2015 v napadnutej časti - vo výroku o náhrade trov konania p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

Napadnutým uznesením krajský súd podľa § 250d ods. 3 OSP zastavil konanie o žalobe, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 1100305/1/163198/2015/5056 zo dňa 17. apríla 2015 z dôvodu, že žalobca vzal žalobu (žaloby v spojených veciach) späť a navrhol konanie zastaviť z dôvodu, že žalovaný v správnom konaní na základe podnetu na preskúmanie rozhodnutia mimo odvolacieho konania zrušil všetky rozhodnutia, ktoré boli predmetom konania vedeného na krajskom súde.

O trovách konania rozhodol krajský súd podľa § 246c ods. 1 v spojení s § 146 ods. 2 OSP a vzhľadom na skutočnosť, že žalobca vzal dôvodne podanú žalobu (žaloby v spojených veciach) späť po tom, čo zo strany žalovaného došlo k zrušeniu všetkých žalobou napadnutých rozhodnutí. Krajský súd priznal žalobcovi náhradu trov konania v sume 2964,40 EUR, pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia v súlade s vyčíslením právnou zástupkyňou žalobcu.

Proti tomuto uzneseniu, proti výroku o náhrade trov konania podal žalovaný v zákonnej lehote odvolanie. Navrhol ho zmeniť a žalobcovi priznať trovy konania za poskytnutie právnych služieb spolu s režijným paušálom vo výške 296,44 EUR s poukazom na ustanovenie § 150 OSP, podľa ktorého ak sú tu dôvody

hodné osobitného zreteľa nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať. V danom prípade podľa názoru žalovaného situácia hodná osobitného zreteľa vznikla, pretože v jednotlivých súdnych konaniach išlo v zmysle zákona o dani z pridanej hodnoty o jednu a tú istú vec v rozličných zdaňovacích obdobiach, preto námietky uvedené v jednotlivých žalobách sú totožné, okrem výšky nálezu, zdaňovacieho obdobia a čísla rozhodnutia, proti ktorému bola žaloba podaná. Ďalej žalovaný poukázal aj na skutočnosť, že napadnuté rozhodnutia boli zrušené z dôvodu nedodržania zásady ochrany legitímnej dôvery voči žalobcovi zo strany daňových orgánov, pretože v podobných prípadoch žalobcu správca dane rozhodol rozdielne, avšak podľa názoru žalovaného postup žalobcu v jednotlivých zdaňovacích obdobiach bol po hmotnoprávnej stránke v rozpore s ustanoveniami platného zákona o dani z pridanej hodnoty. Na vzniknutom stave mal preto okrem správcu dane určitý podiel aj žalobca.

Žalobca v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhol napadnuté uznesenie krajského súdu ako vecne správne potvrdiť. Uviedol, že sa v plnej miere stotožňuje so všetkými výrokmi napadnutého uznesenia, teda aj s výrokom o trovách konania a má zato, že krajský súd rozhodol o trovách zákonne a správne. Ďalej uviedol, že žalobca podal pôvodne 10 žalôb, ktorým bolo pridelených 10 spisových značiek a následne boli všetky spojené do jednej veci, čo je štandardný postup podania žaloby a evidencie každého podania na súde. Každá z pôvodných desiatich žalôb sa týkala iného rozhodnutia žalovaného, preto bolo logické podať žalobu voči každému rozhodnutiu samostatne a následne boli spojené do jednej veci. Spojenie vecí bola návrhom žalobcu, jeho dispozíciou a nie povinnosťou. Občiansky súdny poriadok vo svojich ustanoveniach § 112 a nasl. tento postup umožňuje. Spojenie vecí nie je dôvodom hodným osobitného zreteľa na to, aby trovy žalobcovi neboli priznané. Okolnosťou hodnou osobitného zreteľa sú podľa ustálenej judikatúry napríklad sociálne, osobné či zárobné pomery účastníka konania. Zákon ponecháva okolnosti hodné osobitného zreteľa na úvahu súdu, keďže ich sám ani príkladmo neuvádza. Žalobca si uplatnil a vyčísľil náhradu trov konania len za úkony, ktoré boli vykonané pred spojením vecí. Má teda legitímny nárok na náhradu trov konania zo strany žalovaného. Podľa názoru žalobcu nie je podstatný ani názor žalovaného, že na vzniknutom stave mal okrem správcu dane určitý podiel aj žalobca. Ide o domnienku a subjektívny názor žalovaného. Výrok rozhodnutia žalovaného v predmetných veciach, ktorým zrušil všetky svoje rozhodnutia a vrátil veci na ďalšie konanie, hovorí o opaku. Podstatné je, že k zrušeniu vecí došlo a tým pádom odpadol dôvod pokračovať v súdnom konaní. K zrušeniu predmetných rozhodnutí žalovaným došlo až počas súdneho konania. Argumentácia, že prísna aplikácia ustanovení o náhrade trov konania by mohla viesť v konkrétnych prípadoch k nežiaducim tvrdomiam je vo vzťahu k predmetnému konaniu špekuláciou žalovaného. V predmetnom konaní nejde podľa názoru žalobcu o žiadnu nežiaducu tvrdomiu voči žalovanému zo strany súdu.

Dňom 1.7.2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len SSP) upravujúci v zmysle § 1 a) právomoc a príslušnosť správneho súdu konajúceho a rozhodujúceho v správnom súdnictve, b) konanie a postup správneho súdu, účastníkov konania a ďalších osôb v správnom súdnictve.

Podľa § 492 ods. 2 SSP odvolacie konanie podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov. V súlade s uvedenými prechodnými ustanoveniami najvyšší súd postupoval podľa doterajšieho predpisu, Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p.) preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu podľa § 212 ods. 1 O.s.p., prejednal odvolanie bez nariadenia pojednávania podľa § 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p. a dospel k záveru, že odvolaniu žalovaného nemožno vyhovieť.

Predmetom odvolacieho konania je posúdenie, či je správny právny záver krajského súdu, ktorý priznal žalobcovi trovy konania za dva úkony právnej služby v desiatich veciach tak ako ich vyčísľila právna zástupkyňa žalobcu alebo či je treba prisvedčiť tvrdeniu žalovaného, že použitie ustanovenia § 150 OSP treba priznať trovy konania za dva úkony právnej služby v jednej (spojenej) veci.

Ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať. Súd prihliadne najmä na okolnosti, či účastník, ktorému sa priznáva náhrada trov konania, uviedol skutočnosti a dôkazy pri prvom úkone, ktorý mu patril; to neplatí, ak účastník konania nemohol tieto skutočnosti a dôkazy uplatniť (§ 150 OSP). Aplikácia uvedeného ustanovenia prichádzala do úvahy v prípadoch, keď boli naplnené všetky predpoklady na priznanie náhrady trov konania, avšak súd dospel k záveru, že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré náhradu trov celkom alebo sčasti nepriznal. Muselo ísť o celkom výnimočný prípad, ktorý musel byť v rozhodnutí odôvodnený. Výnimočnosť mohla spočívať v okolnostiach danej veci, ale aj v okolnostiach na strane účastníkov konania.

V danom prípade právna zástupkyňa žalobcu prevzala na prípravu zastúpenia 10 vecí a v uvedených desiatich veciach podala 10 žalôb. Následne krajský súd spojil uvedených 10 vecí na spoločné konanie, ktoré bolo zastavené z dôvodu späťvzatia žalôb po tom, čo zo strany žalovaného došlo k zrušeniu všetkých žalobou napadnutých rozhodnutí.

Vychádzajúc z uvedeného skutkového stavu najvyšší súd nezistil dôvod pre aplikáciu ustanovenia § 150 OSP (v spojení s § 246c ods. 1 prvá veta). V daňových veciach je pomerne časté, že sa rieši súčasne viac zdaňovacích období a preskúmava sa zákonnosť rozhodnutí, kedy sú dôvody žalôb obdobné až na rozdielnosti ohľadom výšok súm, období a označenia rozhodnutí. Za preskúmanie každého jedného rozhodnutia (a to aj v prípade, že sa v jednej žalobe navrhuje preskúmanie zákonnosti viacerých rozhodnutí za totožného resp. podobného skutkového stavu) sa platí osobitný súdny poplatok.

Z uvedených dôvodov rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky tak, že uznesenie Krajského súdu v Prešove č. k. 5S/25/2015-62 zo dňa 16. decembra 2015 v napadnutej časti - vo výroku o náhrade trov konania podľa § 250ja ods. 3 veta druhá a § 219 ods. 1 OSP ako vecne správne potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania najvyšší súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal, nakoľko žalobca náhradu trov odvolacieho konania neuplatnil a žalovanému trovy konania podľa zákona neprináležia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.